29/08/2021

Σύναξη των Ευρυτάνων Αγίων και μνήμη του Αγίου Αρκαδίου

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 29 Αυγούστου, η Εκκλησία μας τιμά: την Αποτομή της Κεφαλής Ιωάννου Προδρόμου, τη μετακομιδή των λειψάνων της Αγίας Θεοδώρας της εν Θεσσαλονίκη, τη μνήμη του Αγίου Αρκαδίου του Θαυματουργού, Επισκόπου Αρσινόης Κύπρου, τη μνήμη του Αγίου Βασίλειου του Μακεδόνα του αυτοκράτορα και του Αγίου Sebbi (Άγγλου). Επίσης, τιμάται η Σύναξη όλων των Ευρυτάνων Αγίων, η Σύναξη των τριών Αγίων της Υπάτης και η κατάθεση Ιερού Λειψάνου του Οσίου Ιωσήφ του ηγιασμένου, του Σαμάκου.

Η εορτή των Ευρυτάνων Αγίων θεσπίσθηκε, με άδεια της Ιεράς Συνόδου το 1971 μ.Χ. και εορτάζεται την τελευταία Κυριακή του Αυγούστου.

Οι Άγιοι αυτοί είναι:
1) Όσιος Ανδρέας ο Ερημίτης και Θαυματουργός (βλέπε 15 Μαΐου)
2) Άγιος Μιχαήλ ο Μαυρουδής (βλέπε την Πέμπτη της Διακαινησίμου)
3) Άγιος Δαμιανός ο μοναχός (βλέπε 14 Φεβρουαρίου)
4) Άγιος Σεραφείμ ο Νέος Ιερομάρτυρας (βλέπε 4 Δεκεμβρίου)
5) Άγιος Νικόλαος ο παντοπώλης ο Νεομάρτυρας από το Καρπενήσι (βλέπε 23 Σεπτεμβρίου)
6) Άγιος Κυπριανός ο νέος οσιομάρτυρας (βλέπε 5 Ιουλίου)
7) Άγιος Ρωμανός ο νέος Οσιομάρτυρας (βλέπε 5 Ιανουαρίου και 16 Φεβρουαρίου)

8) Όσιος Ακάκιος ο Νέος, ο Καυσοκαλυβίτης (βλέπε 4 Απριλίου)
9) Άγιος Γεράσιμος ο νέος ο Καρπενησιώτης (βλέπε 3 Ιουλίου)
10) Όσιος Ευγένιος ο Αιτωλός (βλέπε 5 Αυγούστου)
11) Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός (βλέπε 24 Αυγούστου)
12) Άγιος Ιωάννης ο Νεομάρτυρας ο εξ Αγαρηνών (βλέπε 23 Σεπτεμβρίου)

Μνήμη του Αγίου Αρκαδίου Επισκόπου Αρσινόης (29 Αυγούστου)

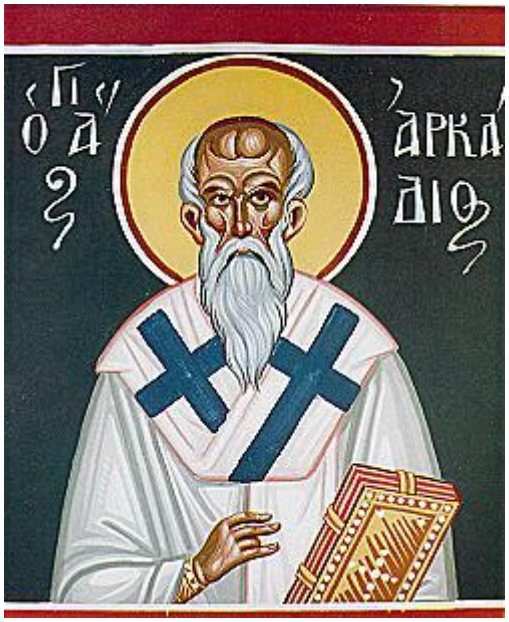

Μερικές πτυχές από τη ζωή του αγίου Αρκαδίου, όπως μας τις διέσωσε η γλαφυρή γραφίδα του μεγάλου επίσης τέκνου της νήσου μας, του αγίου Νεοφύτου του

Έγκλειστου.

Ο άγιος Αρκάδιος γεννήθηκε στο μικρό χωριό Μελάνδρα της Πάφου. Οι γονείς του ονομαζόντουσαν Μιχαήλ και Άννα κι ήσαν άνθρωποι ευκατάστατοι στα υλικά αγαθά. πιο ευκατάστατοι όμως ήσαν στην αρετή και την ευσέβεια και την πίστη. Ο φωτεινός Ήλιος, ο Χριστός, φώτιζε κι εθέρμαινε την καρδιά τους. Η αμοιβαία αγάπη κι η ομοφροσύνη ήταν το γνώρισμα τους. Και το θέλημα του Θεού οδηγός και σκοπός της ζωής τους. Δυο παιδιά τους χάρισε η αγάπη του Θεού. Δυο χαριτωμένα αγόρια. Και σ' αυτά στράφηκε όλο το ενδιαφέρον τους. Πόθος και φροντίδα τους να τ' αναθρέψουν «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου».

Η Αγία Γραφή ήταν το καθημερινό εντρύφημα όλης της οικογένειας. Κι η προσευχή ιδιαίτερα κατά το βράδυ η χαρά κι η ψυχαγωγία κι η ανάπαυσή της.Μέσα σε τέτοια ατμόσφαιρα μεγάλωσαν τα δυο παιδιά. Ατμόσφαιρα βαθιάς ειρήνης και αγάπης αληθινής. Με τέτοιες άγιες ρίζες, λοιπόν, ζηλευτό φυσικά και άγιο έμελλε να είναι και το αποτέλεσμα. Γιατί, όπως πολύ καθαρά τονίζει κι ο λόγος του Θεού, «ο σπείρων επ' ευλογίαις, επ' ευλογίαις και θερίσει» (Β' Κορ. θ', 6).Τα δύο παιδιά καθοδηγημένα από της βρεφικής ηλικίας στον δρόμο του Θεού μεγαλώνουν και μοσχοβολούν κι ευωδιάζουν. Χαριτωμένα παιδιά στην αρχή. Φλογεροί και φιλόθεοι νέοι κατόπιν. Φωτεινά μετέωρα στον πνευματικό ουρανό αργότερα. Και μετά την αναχώρηση τους από τούτο τον κόσμο δυο μακαριστοί άγιοι. Πρεσβευτές με τις δεήσεις τους μπροστά στον θρόνο του Παντάνακτος Θεού για τη σωτηρία της πατρίδας μας. Πολύ ορθά λέγεται: «Αγαθής ρίζης αγαθά και τα βλαστήματα».

Ο Αρκάδιος από παιδί διψούσε τα γράμματα. Εν αντιθέσει προς τον Θεοσέβιο που αγαπούσε την απλή κι αγροτική ζωή, γι' αυτό έγινε και βοσκός προβάτων, ο Αρκάδιος είχε μεγάλη έφεση για ανώτερη μόρφωση. Κι οι καλοί γονείς, που έβλεπαν τον πόθο αυτό του παιδιού τους, έσπευσαν, μετά τα πρώτα γράμματα που έμαθε ο νέος στο χωριό του, να τον στείλουν για ευρύτερες σπουδές στην πρωτεύουσα της μεγάλης μας Βυζαντινής αυτοκρατορίας, την Κωνσταντινούπολη. Εκεί ο φιλομαθής νέος βρήκε ό,τι ποθούσε. Κέντρο σπουδαιότατο γραμμάτων και μορφώσεως αποτελούσε τότε η περιώνυμος πόλη. Στις εκεί σχολές ο Αρκάδιος φοίτησε με ζήλο κι απέκτησε ποικίλη και πολυμερή μόρφωση. Πόσο καιρό έμεινε εκεί δεν γνωρίζουμε. Ο άγιος Νεόφυτος δεν μας αναφέρει. Αυτό που μας λέγει είναι πως νωρίς ο ζηλωτής νέος επέστρεψε στην Κύπρο, για να συνεχίσει εδώ τον αγώνα του. Τα λόγια του ψαλμωδού ήταν πάντα στο μυαλό και στο στόμα του. «Ον τρόπον επιποθεί η έλαφος επί τας πηγάς των υδάτων, ούτως επιποθεί η ψυχή μου προς Σε, ο Θεός. Εδίψησεν η ψυχή μου προς τον Θεόν τον ισχυρόν τον ζώντα πότε ήξω και οφθήσομαι τω προσώπω του Θεού;» (Ψαλμ. μα', 1-2). Διψούσε ο νέος τη συντροφιά με τον Θεό. Διψούσε την ψυχική του ανάταση. Λαχταρούσε την ηθική

του τελείωση. Για τούτο τον λόγο και για να είναι απερίσπαστος στην προσπάθεια του να πραγματώσει τον πόθο του, ο φιλόθεος εγκαταλείπει το χωριό του και μεταβαίνει στην εξοχή. Σε μια σπηλιά μακριά απ’ την κίνηση και τον κόσμο στήνει το ασκητήριό του. Κι εκεί ενδιατρίβει με προσοχή στη μελέτη της Αγίας Γραφής. Με τη νηστεία καταστέλλει τις ορμές. Και με την προσευχή την αδιάλειπτη και με πίστη κατορθώνει κάθε μέρα ένα-ένα να ανεβαίνει της κλίμακας των αρετών τα σκαλοπάτια και να γίνεται πρότυπο σωφροσύνης και αγιότητας και καλοσύνης και ανώτερης γενικά ζωής.

Παρά την προσπάθεια του όμως να ζει μακριά απ’ τον κόσμο, το φως που εκπέμπει η αρετή του γίνεται πανταχού φανερό. Και του πιστού και φλογερού νέου ο θερμουργός ζήλος δεν μπορεί να αποκρυβεί. Στην ερημιά τον επισκέπτονται καθημερινά διψασμένες και πονεμένες ψυχές και ζητούν κοντά του να ξεδιψάσουν και να μάθουν την αλήθεια και να παρηγορηθούν. Κι ο ζηλωτής ασκητής τους δέχεται με καλοσύνη και με τα λόγια και το παράδειγμα του τους διδάσκει και τους ενισχύει και τους κατευθύνει στου Θεού τον δρόμο. Έτσι γίνεται διδάσκαλος της ευσέβειας και πρόμαχος ακαταγώνιστος της ορθοδόξου πίστεως και αληθείας. Όσο ο ίδιος προσπαθεί αθόρυβα και κρυφά να εργάζεται την αρετή, τόσο πιο πολύ ο Πανάγαθος Θεός του φανερώνει τα έργα και τη χάρη με την οποία τον έχει χαριτώσει.

Αυτός που έδωκε στους Αποστόλους την εξουσία κατά πνευμάτων ακαθάρτων και τη δύναμη να θεραπεύουν «πάσαν νόσον και μαλακίαν εις τον λαόν». Αυτός ο ίδιος και τον δούλο Του Αρκάδιο κατεκόσμησε με παρόμοια εξουσία και θεραπευτική δύναμη και ικανότητα.
Περνά όμως ο καιρός. Και ο λύχνος πρέπει να τεθεί επί την λυχνίαν, για να σκορπίσει παντού το ιλαρό φως του. Κι η ευκαιρία παρουσιάστηκε.

Όταν ο Νίκων ο Μέγας, της Αρσινόης ο τρίτος κατά σειρά επίσκοπος. Η Εκκλησία της Πάφου μέχρι της εξωτερικής» υποταγής της Κυπριακής Εκκλησίας στους Λατίνους (1220) απετελείτο από δυο ενορίες, δυο Επισκοπές. Η μία της Πάφου με έδρα τη Νέα Πάφο κι η άλλη της Αρσινόης με έδρα την Αρσινόη, σήμερα Πόλη της Χρυσοχούς., αφού επί έτη πολλά εποίμανε το ποίμνιο του με οσιότητα και δικαιοσύνη, απέθανε, τότε κλήρος και λαός στράφηκε προς τον Αρκάδιο κι αυτόν κάλεσε να αναλάβει το πηδάλιο της Εκκλησίας της Αρσινόης. Κι ο φιλέρημος ασκητής, παρά την αγάπη του στη μονήρη ζωή, μπροστά στην ομόφωνο κλήση του λαού, που τη θεωρεί και κλήση Θεού, αναγκάζεται να αφήσει τη θεόγνωστο ησυχία και να αποδεχθεί να χειροτονηθεί επίσκοπος. Ο λύχνος τοποθετήθηκε στον λυχνοστάτη. Με έργα και λόγια ο καλλιεργημένος πια πνευματικά άνθρωπος συνεχίζει με νέο ζήλο θερμουργό το ιερό έργο του. Και επιτυγχάνει. Απόλυτα

επιτυγχάνει. Με ποιο τρόπο;

Με τη χάρη του Θεού. Σ’ αυτόν εμπιστεύτηκε ολοκληρωτικά τόσο τον εαυτό του, όσο και το αγαπημένο ποίμνιο του. Και να. Στο πρόσωπο του βρίσκουν όλοι τον άνθρωπο τους. Οι αδικημένοι τον υπερασπιστή. Τα ορφανά τον πατέρα. Οι άρρωστοι τον ιατρό. Οι πονεμένοι τον παρηγορητή. Οι κλονιζόμενοι τον διδάσκαλο. Κι οι πάσχοντες τον ακούραστο αδελφό και συμπαραστάτη.
Με πολλή ταπείνωση κι αγάπη προσφέρει σε όλους τις υπηρεσίες του. Μαζί με τον θείο Παύλο Μπορεί κι αυτός να λέγει: «Τις ασθενεί και ουκ ασθενώ; Τις σκανδαλίζεται και ουκ εγώ πυρούμαι;» Μέριμνα και φροντίδα του μόνο μια. Η ευτυχία κι η σωτηρία του λαού του. «Τοις πάσι γίνεται τα πάντα» (Α’ Κορ. θ’, 22), για να βοηθήσει και να σώσει όσους μπορέσει. με τούτο τον τρόπο λάμπρυνε την ιερή στολή του τόσο ως ιερουργός των θείων μυστηρίων, όσο και ως φλογερός κήρυκας των λόγων του Κυρίου. Στον νου του πάντοτε έχει ζωηρά τη σύσταση του αποστόλου Παύλου. «Την καλήν παρακαταθήκην φύλαξον». (Α’ Τιμοθ. στ’, 20).
Στον κατάλογο των Επισκόπων της Αρσινόης προτάσσεται το όνομα του Αρσινόης Νικολάου, ακολουθεί το όνομα του Αρίστωνος και τρίτο του Νίκωνος. Αυτόν διαδέχθηκε ο Αρκάδιος. Τους τελευταίους τρεις Επισκόπους ο άγιος Νεόφυτος θεωρεί ισάξιους προς τους τρεις Μεγάλους ιεράρχες, Βασίλειο, Γρηγόριο καιΧρυσόστομο και προς «άπαντα των θείων αρχιερέων τον κάλλιστον ορμαθόν (Μειζοτέρα 118) και τους πλέκει το παρακάτω υπέροχο εγκώμιο.

<<Αρκάδιος ο θαυμάσιος, και ο της νίκης επώνυμος Νίκων ο μέγας και Αρίστων ο περιβόητος κατά δαιμόνων άριστος αριστεύς, η τρίφθογγος λύρα του Πνεύματος, η τρίδομος βάσις της Εκκλησίας, η τρισσέσοπτρος των αγαθών επιφάνεια, η τρίσειρος των δογμάτων πλοκή, η της Τριάδος τριπαράστατος παραστάς, η τρίφθογγος περί της Τριάδος φθογγή, η τρίφω τος της τρισηλίου μονάδος θεραπαινίς, η τρισαυγέστατος δαδουχία των εν σκότει κειμένων, η τρισόλβιος της τρικατοίκου κτίσεως διδαχή, η τρίστυλος της Εκκλησίας κρηπίς, η τρισαυγής της αχώριστου Τριάδος πανσεβάσμιος οίκησις.>> (Μειζοτέρα 118).

Και την φύλαξε με όλη της ψυχής του τη δύναμη. Γι’ αυτό και «ο ερευνών νεφρούς και καρδίας» (Αποκ. β’, 23) πλούσια αντάμειψε τον άξιο εργάτη από τούτη τη ζωή. Πολλά θαύματα και θεραπείες επενεργούσε, όσο καιρό ζούσε. Μα κι όταν σε βαθιά γηρατειά αναχώρησε για την αληθινή Πατρίδα του και Πατρίδα μας, κοντά στον Δεσπότη Χριστό που αγάπησε, δεν έπαυσε κι από εκεί να προσφέρει άφθονες τις ευεργεσίες του σε όσους εκζητούν τη μεσιτεία του. Ο Άγιος εκδιώκει δαιμόνια και θεραπεύει διάφορες αρρώστιες, όπως μας λέει ο βιογράφος του Νεόφυτος ο Έγκλειστος. Αλλά και τιμωρεί τους εργαζομένους την αδικία.

Κάποτε ένας εγωιστής γεωμέτρης, που ανέλαβε να γεωμετρήσει τα κτήματα της

Μονής του Αγίου. Μετά τον θάνατο του Αγίου, αρχές του 5ου αιώνα εκεί στο δάσος της Πάφου, 300 μέτρα πιο ψηλά από τον Άγιο Μερκούριο, ιδρύθηκε Μονή έπ' ονόματι του αγίου Αρκαδίου. Κατά τη διάρκεια των Αραβικών επιδρομών, μέσα του 7ου αιώνα μέχρι των μέσων του 10ου, η Μονή καταστράφηκε. Όταν η νήσος ανακτήθηκε από τους Βυζαντινούς (το 965 μ.Χ.), η Μονή ανακαινίσθηκε και επανήρχισε τη λειτουργία της, κατά τον 11ο αιώνα. Η Μονή λειτουργούσε, όταν ζούσε ο άγιος Νεόφυτος, (τον 12ο αιώνα) και σ' αυτήν έγιναν τα δυο θαύματα που αναφέρει και τα οποία αναγράφουμε. Σε ερείπια σώζεται και ο ναός της Μονής (30 χ 15 πόδια)., θέλησε με διάφορα μέσα να αδικήσει τη Μονή. Οι πατέρες με καλοσύνη και ευγένεια υπέδειξαν στον γεωμέτρη να μην επιμένει στους παραλογισμούς του. Εκείνος όμως όχι μόνο επέμενε, αλλά και φώναζε και ύβριζε. Η συμπεριφορά του αυτή είχε την ανάλογη τιμωρία. Το άλογο του προσεβλήθη από δαιμόνιο και ψόφησε. Αυτός όμως συντετριμμένος ζήτησε το έλεος του Αγίου και δεν έπαθε τίποτα.

Μια άλλη φορά ένας ζωομέτρης, που πήγε να καταγράψει τα πρόβατα της Μονής, ζήτησε να αδικήσει τη Μονή καταγράφοντας περισσότερα ζώα από την πραγματικότητα. Η τιμωρία όμως έπεσε αμέσως στο κεφάλι του. Πόνος τρομερός τον έπιασε στα εντόσθια κι απέθανε, αφού οι δικοί του τον άλειψαν με λάδι από το κανδήλι του Αγίου και τον σκέπασαν με την εικόνα του άγιου Αρκαδίου (Μειζοτέρα, άρ. 114U-112Y) Μπορούμε να γίνουμε Παντοδύναμοι αν μιμούμενοι τον Άγιο μας φροντίσουμε κι αγωνισθούμε να τον ακολουθήσουμε στον δρόμο της αρετής, την αγιότητα. Άλλωστε αυτή είναι και η κλήση μας ως χριστιανών στον κόσμο αυτό. Τούτο φανερώνει με σαφήνεια κι η εντολή του θείου Ευαγγελίου: «Κατά τον καλέσαντα υμάς Άγιον και αυτοί άγιοι εν πάση αναστροφή γεννήθητε». (Α' Πέτρ. α', 15).

Δηλαδή σύμφωνα με το παράδειγμα του αγίου Θεού που σας κάλεσε στον δρόμο του αγιασμού, φροντίστε και σεις σε όλη σας την εσωτερική και εξωτερική συμπεριφορά να γίνετε άγιοι. Να γίνουμε άγιοι. να με δύο λόγια κι ο σκοπός της ζωής μας, ο προορισμός μας. να γίνουμε άγιοι. Άνθρωποι αρετής. θα θελήσουμε ο καθένας να προσέξουμε έστω και τώρα τούτο το δίδαγμα που μας δίνει η μελέτη της ζωής και τούτου του Αγίου; Προσωπικά το ευχόμεθα μετά φωνής ισχυρός για όλους μας. Αυτός είναι κι ο τρόπος να ιδούμε καλύτερες ημέρες. Έτσι και μόνο θα αξιωθούμε να ιδούμε «την ειρήνην του Θεού την υπερέχουσαν πάντα νουν» να πλημμυρίζει τις καρδιές μας. Αλλά κι έτσι μονάχα θα ευτυχήσουμε να καμαρώσουμε την Κύπρο μας, το ταχύτερο στου Χριστού το φως λουσμένη, μια Κύπρο ελεύθερη, ευτυχισμένη, ευλογημένη.

Οι πληροφορίες για τον Άγιο Αρκάδιο προέρχονται από την Ιερά Μητρόπολη Πάφου